

HET FEESTJE

Een tragikomedie in twee delen

door

FRANK DECKERS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET FEESTJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK DECKERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2025/0220/052
ISBN 9789038518237

Copyright: © 2025 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 7 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(5 dames – 2 heren)

JUDITH, de vrouw van Bertus - Klassiek type, onzeker. 46 jaar

BERTUS, professor op rust. - Rustig, onverschillig. Jaren '60 kledij. 66 jaar

MAUD, flamboyant, hart op de tong - Kitscherig gekleed. 48 jaar

GERRIT, de man van Maud - Hip, goeroe-achtig. 44 jaar

THELMA, vriendelijk, opgewekt. 33 jaar

MARJAN, partner van Thelma - Brutaal, mannelijk gekleed. 36 jaar

MARILYN, klasse vrouw, directeur krant. 47 jaar

FREDERICK, niet fysiek aanwezig in het stuk - Man van Marilyn, hoofdredacteur krant, baas van Judith. 50 jaar

DECOR

Klassieke woonkamer. Zetel, aparte zitjes, inkomdeur en deur naar keuken. Ergens een muziekinstallatie.

In het stuk is er een pauze voorzien, maar de tekst kan evengoed (en misschien zelfs nog beter) in één avondvullend bedrijf gespeeld worden.

EERSTE DEEL

(Judith bevindt zich in de woonkamer, pakt haar gsm.)

JUDITH: Hallo schatje, oh, ik ben ZO opgewonden, ik kijk er zo naar uit. Eindelijk de job van mijn leven, alles valt perfect in de plooi. We zullen mekaar veel meer zien nu, en hele weekends of misschien soms langer.... wat? Ge zijt toch zeker... ge houdt toch nog van mij, mag ik hopen ... Frederick?

(Bertus komt binnen.)

BERTUS: Ja, Thelma, ik ben ook benieuwd of het nu eindelijk gelukt is. Tot strakjes, dag zus, kusjes!

(Bertus komt binnen en zet een cd op. En danst op een sixties song)

JUDITH: Zet dat lawaai wat stiller alstublieft, zo kan ik nooit de gasten horen bellen.

(Bertus zet de cd stiller en bekijkt een flyer.)

BERTUS: Dat lawaai is wel CCR met 'Bad moon rising'. Ah ja, ge hebt ook nooit ne goeie smaak van muziek gehad.

JUDITH: Daar gaat het niet om, ge moet meegaan met uw tijd.

BERTUS: Toen maakten ze tenminste nog goeie muziek. Ook jonge mensen horen dat graag. Toen ik op de unief die nummers draaide dan...

JUDITH: Ja, dat hebt ge al honderd keer verteld.

BERTUS: Wie kwam er ook alweer?

JUDITH: Gerrit en Maud. *(zet de cd af)*

BERTUS: *(gaat in zijn zetel zitten.)* Gij meent dat! Maud, dat kitscherig mens is altijd opgedirkt met toeters en bellen en dan denkt ze dat ze interessant is. En Gerrit met zijn gezaag over zijn domme werknemers.

JUDITH: Het zijn onze beste vrienden.

BERTUS: Da's ook erg.

JUDITH: Denk er aan, het is MIJN feestje. Marjan en Thelma komen ook.

BERTUS: Dat wordt ambiance. Marjan en Maud kunnen mekaar niet uitstaan.

JUDITH: Ik weet het, maar het is altijd Marjan die ruzie zoekt.

BERTUS: Dat zou ik niet durven zeggen, ze zijn mekaar waard.

JUDITH: Marjan is nu eenmaal de partner van mijn zus; ik had het ook liever anders gezien.

BERTUS: Marjan is oké, maar Thelma... die lesbische trut...

JUDITH: Wat?

BERTUS: Ik zei dus...

JUDITH: Ik heb het wel gehoord. Jullie komen toch goed overeen?

BERTUS: Ik ben misschien veranderd. Mensen kunnen veranderen, is het niet?

JUDITH: Ik weet niet.... ik veronderstel van wel... Gij vindt dus dat Thelma een lesbische trut is. En waarom Marjan dan niet?

BERTUS: Omdat Marjan een dierbare vriendin is. Weet ge dat ze vol verrassingen zit?

JUDITH: Hoezo?

BERTUS: Wacht maar af.

(De bel gaat. Het zijn Gerrit en Maud. Maud is opzichtig gekleed, Gerrit hippie, goeroe. Judith opent de deur)

JUDITH: *(enthousiast)* Ha, dag Maud, bedankt om te komen. Het is alweer veel te lang geleden.

MAUD: We kunnen moeilijk onszelf uitnodigen, niet?

BERTUS: Dat is waar, maar het zou nog veel langer geduurd hebben om elkaar terug te zien, als we op een uitnodiging van jullie moesten wachten.

MAUD: De laatste keer waren jullie toch bij ons?

BERTUS: Vijf jaar geleden. Laat me er niet aan denken, we moesten onze eigen drank meebrengen.

MAUD: Omdat ik toch altijd de verkeerde dingen in huis haal.

GERRIT: Ja, zoals niks dus, ze vindt drank kopen een verspilling.

BERTUS: Behalve als ze het zelf mag consumeren.

GERRIT: *(lacht)* Ja, da's ook waar. Ze koopt echt wel drank, EN ze heeft een drankprobleem, het is te zeggen, tegen dat er bezoek komt, heeft ze alles al zelf uitgedronken en dat is dan het probleem.

MAUD: *(tegen Bertus)* En het is daarom dat ik nu een flesje wijn heb meegebracht, Gravivan Mertot. Wat denkt ge ervan, mijn beste Bertus? *(geeft de fles aan Bertus)*

BERTUS: Dat ge het zeer goed kunt uitleggen EN camoufleren dat ge eigenlijk te gierig zijt om iets fatsoenlijk te kopen. En het is Granvivan Merlot, van de Aldi.

MAUD: Maar wel de duurste van de Aldi.

BERTUS: *(kijkt op smartphone)* 4,29 euro, ja da's veel geld.

JUDITH: Bertus!

MAUD: Oh laat 'm toch doen, als hij daar nu plezier in heeft. Ik sta daar boven.

BERTUS: Ge hadt beter daar buiten blijven staan. Dan was het nog plezanter.

MAUD: *(knijpt in zijn wang)* Gij zijt toch zo ne guitige grappenmaker.

BERTUS: *(droog)* Ja, ik lach.

MAUD: *(tegen Judith)* En vertel mij nu eens waarom wij uitgenodigd zijn.

JUDITH: *(enthousiast)* Als alle gasten er zijn, geduld. *(tegen Gerrit)* Hoe gaat het ermee? *(bekijkt zijn sjofele hippiekledij)* Oei, nieuwe stijl?

GERRIT: Zoals ge ziet... fantastisch!

MAUD: Niet moeilijk, hij heeft een knoert van een joint op.

GERRIT: *(zingt Reggae-nummer)* You gotta walk and don't look back.... *(loopt richting Bertus)*

MAUD: Het is ongeloofelijk, hij voelt zich fantastisch. Ik kan het niet meer aan. Er valt niet meer met hem te leven.

JUDITH: Wat is er gebeurd?

MAUD: Ge ziet toch hoe hij er bij loopt. Bovendien zweeft hij bijna een meter boven de grond.

JUDITH: Wat is zweverig? Iedereen heeft wel zijn eigenaardigheden, niet?

BERTUS: *(bekijkt Gerrit)* Ik zie het al: stekezot, maar volgens mij ongevaarlijk.

GERRIT: *(tegen Bertus)* Ook ne goeiendag. Niet iedere zwever is spiritueel en niet iedere spiritueel is een zwever.

BERTUS: *(droog)* Zeer interessant, ik zal het onthouden.

GERRIT: Niemand begrijpt mij. Vroeger niet, en nu niet.

BERTUS: Da's lastig voor een bedrijfsleider.

GERRIT: Ex-bedrijfsleider.

BERTUS: Zijt ge gestopt?

GERRIT: Ja, de communicatie binnen het bedrijf was een ramp. Waarom wist ik daar niks van?

BERTUS: Ge zegt het zelf, ge wist van niks, en daarom...

GERRIT: Was de communicatie slecht... shit... moet ik eens over mediteren. *(Gaat op de grond zitten in meditatiehouding, kleermakerszit)*

JUDITH: *(niet-begrijpend)* Wat?

MAUD: Doe geen moeite, dat is nog niets. Vooral geen aandacht aan besteden. Gerrit, kunt ge nu niet normaal gaan zitten zoals iedereen?

(Gerrit staat recht en gaat naar de sofa om daar in dezelfde houding te gaan zitten.)

(tegen Judith) Wat was er nu zo belangrijk dat wij naar hier moesten komen?

JUDITH: Geduld. Als alle gasten er zijn zal ik het zeggen.

BERTUS: Zelfs ik weet van niks, maar dat ben ik gewoon.

JUDITH: Ge toont ook nooit enige interesse als ik iets zeg.

BERTUS: Da's volledig wederzijds.

GERRIT: *(gaat naar Judith, bekijkt haar intens)* Ik zie het al, er is iets met jou gebeurd.

JUDITH: Ja da's waar, het is allemaal heel spannend voor mij, ik kan bijna niet wachten om jullie het goede nieuws te vertellen.

GERRIT: Nee, ik denk niet dat het daarmee te maken heeft.

JUDITH: Ik volg je niet.

GERRIT: *(bekijkt haar intens)* Ik denk het wel, hier is meer aan de hand. Iets heel ernstig.

JUDITH: *(van slag, tegen Maud)* Wat is er toch met hem?

MAUD: Hij heeft een cursus gedachtenlezen gevolgd. Hij is er van overtuigd dat hij het kan.

GERRIT: *(tegen Maud)* Spraak is slechts 7 procent van de boodschap, die wordt

overgebracht. Lichaamstaal, daar gaat het om. *(tegen Judith)* Diepgang. Er is geen diepgang tussen u en Bertus.

MAUD: *(tegen Gerrit)* Stop daarmee! *(tegen Judith)* Sorry, maar hij is daarstraks ook nog naar een spirituele samenkomst geweest en nu wil hij natuurlijk van alles uittesten.

BERTUS: *(tegen Gerrit)* Doe maar voort Gerrit, ik vind het wel amusant.

GERRIT: *(bekijkt Bertus)* Aj! Het is nog erger dan ik dacht. *(daarna, terug tegen Judith)* Ik zie wat gij ziet. Het is te zeggen, gij ziet niks meer in hem.

MAUD: Gerrit! Hou ermee op.

GERRIT: *(tegen Maud)* Nee, de atmosfeer zit nu perfect. *(tegen Judith)* Waar of niet?

JUDITH: *(van slag)* Maar... waarom zegt ge nu zoiets?

GERRIT: Mij maakt ge niets wijs, ik voel dat heel goed aan.

JUDITH: Ik ben wat opgewonden, da's waar, maar dat komt omdat ik met andere dingen bezig ben, die belangrijk zijn voor mij.

GERRIT: AHA! Ziet ge wel? Andere dingen die belangrijker zijn... Maar wat kan er nu belangrijker zijn dan uw relatie? Belangrijker dan Bertus? *(gaat naar Bertus)* Die goeie ouwe, bovenste beste Bertus. Zie hem daar zitten, gelijk een geslagen hond. Bekijk die puppy ogen. Ocharme. Hoe kunt ge nu zo hard zijn om hem te verwaarlozen?

BERTUS: *(droog)* Ja, hoe is dat toch mogelijk, hé?

GERRIT: *(tegen Bertus)* Ik zal het u zeggen. In het begin van jullie relatie was alles nog rozengeur en maneschijn, maar na jaren lief en leed en gij nu volledig afgeleefd en opgebruikt zijt en juist nu wanneer gij haar het hardste nodig hebt, zijt ge niet belangrijk meer.

JUDITH: *(tegen Gerrit)* Waar haalt ge dat toch?

GERRIT: Ge hebt waarschijnlijk een verkeerde keuze gemaakt. En ziet ge wat er allemaal van komt? Mensen gaan maar in het wilde weg relaties aan, precies alsof ge op de kermis zijt, in een lunapark, en ge probeert dan alles wat schittert of blinkt te winnen. Maar wat blijkt het later te zijn? Een prul zonder waarde.

BERTUS: Ik ben dus een prul zonder waarde.

GERRIT: *(tegen Bertus)* Ik bedoel jullie relatie.

BERTUS: Misschien zijt ge toch niet zo zot als ik dacht.

JUDITH: Onze relatie is momenteel nog oké.

BERTUS: *(sarcastisch)* Is ze niet grappig?

JUDITH: Zeg nu zelf, sinds ge op pensioen zijt, is alles toch eenvoudiger geworden. Gij het huishouden en ik kan mijn werk als journalist eindelijk regelen, zoals ik het zelf wil.

BERTUS: Ja, het is waar. Zoals GIJ het zelf wil.

(Gerrit kijkt intens naar Judith en Bertus, Bertus zit er de hele tijd wat gelaten bij)

GERRIT: Hebben jullie nog wel genoeg seks?

MAUD: *(lacht luid, daarna tegen Judith)* Kunt ge dat nu geloven? Ik val met hem altijd in affronten. Die vent heeft totaal geen remmingen meer.

BERTUS: Dat moet plezant zijn.

MAUD: *(tegen Bertus)* Ik heb er genoeg van. Ik zeg het u, het is vandaag de laatste keer dat ge Gerrit en mij nog samen ziet.

BERTUS: Bijzonder goed nieuws voor Gerrit.

MAUD: Feestjes zoals deze, vind ik bijzonder vermoeiend.

BERTUS: Waarom komt ge dan?

JUDITH: Bertus! Begint gij nu ook al? Wat bezielt u toch? *(tegen Maud)* Zo doet hij anders nooit, volgens mij zijn het die nieuwe pillen voor zijn cholesterol.

GERRIT: Goed zo Bertus, zonder schroom uzelf zijn, goed bezig. *(bekijkt hem weer intens)* Ik weet nog niet wat, maar ik merk bij u ook iets, ja ja, zeker weten.

BERTUS: Is 't echt? Vertel.

GERRIT: *(Vermoeid)* ... Sorry, het is weg... ik zie het effe niet meer.

MAUD: *(tegen Gerrit)* Zijt ge eindelijk uitgeraasd?

GERRIT: Ja ja... mijn chakra's zijn toch al helemaal uit balans, ge hadt mij niet mogen onderbreken. Mijn energiestroom lijkt wel geblokkeerd. *(gaat aan de kant met gesloten ogen mediteren, kleermakerszit)*

MAUD: *(tegen Judith)* Ik had u moeten verwittigen. Gerrit is zichzelf niet meer sinds hij met zijn bedrijf gestopt is.

JUDITH: Kan hij niet meer werken?

MAUD: Nee, hij is compleet gaga.

JUDITH: Vandaar... ik... ik zal proberen het te begrijpen.

MAUD: Ge moet er vooral niet te veel aandacht aan besteden.

JUDITH: Zullen we dan maar iets drinken?

GERRIT: *(opent terug de ogen)* Voor mij thee, liefst ijzerkruid, dat bevordert de spiritualiteit.

BERTUS: Zoudt ge dat wel doen? Seffens zweeft ge nog door het raam naar buiten.

MAUD: Mijn wijn moet ge niet opendoen, dat wordt toch niet geapprecieerd. Geef mij maar iets straf, zodat ik mij van dit alles niet te veel meer kan herinneren.

BERTUS: Aha, ge zet het weer op een zuipen.

GERRIT: Als ze met een probleem zit, drinkt ze.

MAUD: Ja, gij zijt mijn probleem, maar ik heb er geen probleem mee dat ik drink.

JUDITH: *(tegen Maud)* Whisky?

MAUD: Alright!

(Judith schenkt voor zichzelf en Maud whisky in, ze klinken.)

Thanks, schol.

JUDITH: Proost. *(drinkt)* Dat doet deugd.

MAUD: Krijgt Bertus niks?

JUDITH: Die drinkt thuis nooit alcohol.

BERTUS: Dat is zo. En ik moet nog weg, naar een 29-plus fuif en dan drink ik daar wel

mijn nodige pintjes, van 't vat, da's veel lekkerder. Maar nu had ik wel graag een koffietje.

MAUD: Echt? 29-plus? Ge zijt zeker dat het niet 60-plus is?

JUDITH: *(lacht)* Ja, ik weet het, niet te geloven, heel de maand hoort ge hem niet, soms denk ik dat hij onzichtbaar is. Maar op de laatste zaterdag is hij niet te houden en gaat hij fuiven.

BERTUS: Zoals vandaag.

JUDITH: En daarna moet ge het weer een hele week bekopen om te recupereren. *(tegen Maud)* Zijn gezondheid gaat zienderogen achteruit.

MAUD: Het is er aan te zien. Ik heb vlees in mijn diepvries, dat waarschijnlijk nog langer zal meegaan dan hij. *(lacht luid)*

JUDITH: Maud! Alstublieft zeg...

BERTUS: Ik heb dan ook geen zeven lagen schmink nodig om mijn leeftijd te camoufleren, nog gezwezen van die kitscherige juwelen als afleidingsmanoeuvre van uw smoelwerk. Vergane glorie, niks anders.

GERRIT: Ik hoop ooit mijn vrouw nog eens terug te vinden onder al die lagen schmink.

MAUD: *(tegen Gerrit)* Dankzij de whisky kan ik u nog even verdragen. Maar niet lang meer. *(tegen Bertus)* Ik ben modebewust. Schmink en plastic juwelen zijn terug hip. Moest de whisky zo goed niet zijn was ik al weg. Als ge straks maar niet komt klagen, als ze u met de ambulance van die fuif moeten weghalen.

BERTUS: Ik val nog liever dood op de dansvloer dan in deze saaie zetel. Hoe dan ook, straks ga ik feesten. Ik heb ook iets te vieren.

GERRIT: Vertel!

JUDITH: Niet op letten, Gerrit, hij wil alleen maar aandacht. *(tegen Bertus)* Ga maar lekker feesten, maar wel nadat ik heb aangekondigd waarom wij hier zijn samenkomen.

BERTUS: Als het maar voor elf uur is, want dan begint die fuif.

GERRIT: *(tegen Bertus)* Iets op tegen als ik meega? Doodvallen op de dansvloer. Dat lijkt mij fantastisch!

BERTUS: Schitterend idee, past perfect bij uw outfit. Ze spelen daar muziek uit de jaren zestig en zeventig.

MAUD: *(sarcastisch, tegen Gerrit)* 'Oh ja, schatje, ge doet maar.' *(boos)* Aan mij moet ge weeral niets vragen.

GERRIT: Ik dacht dat gij mij toch beu waart?

MAUD: En dan? We zijn NU toch nog samen? Ach, laat maar zo, als de mensen mij samen zien met zo ne rare vogel.

BERTUS: Da's juist plezant. Ik vind jullie als knotsgekke combinatie uiterst geschikt voor een lollige fuif.

MAUD: Zo had ik het nog niet bekeken.

GERRIT: *(tegen Bertus)* Het rare tussen man en vrouw is, dat zij niks van elkaar begrijpen.

BERTUS: *(tegen Gerrit)* Gij zijt mijne maat.

JUDITH: *(tegen Maud)* Trek het u niet aan, Maud, Ik ga ook niet mee. Ik ga mij niet belachelijk maken tussen al die vijftigers en zestigers, die denken dat ze nog achttien zijn.

BERTUS: Leeftijd is toch maar een getal.

MAUD: In uw geval; een heel oud getal.

BERTUS: Zegt de verrimpelde sekspop, die te lang in de verpakking heeft gezeten.

(Judith en Gerrit lachen.)

GERRIT: *(tegen Bertus)* Ik heb wel een ietspietsie klein probleemke als ik meega naar die fuif... *(kijkt naar Maud)*

MAUD: Vergeet het! Ik ga u niet blijven sponseren, ga terug werken zoals iedereen.

GERRIT: Ik werk wanneer IK het wil, en als ik minder werk, geef ik ook minder uit.

BERTUS: Idiote redenering, maar het klopt wel.

GERRIT: *(lachend tegen Bertus)* Dat weet ik.

MAUD: *(tegen Gerrit)* Ge staat op de bank min 50 euro, ge moet dus ergens 50 euro zien te vinden om blut te zijn. *(luide lach)*

BERTUS: *(tegen Gerrit)* Geld is als mest, het is alleen goed als het wordt verspreid. Ik trakteer.

JUDITH: Ik zal even de thee gaan zetten.

BERTUS: Vergeet de koffie niet.

JUDITH: Nee, nee, zagevent. *(af naar de keuken)*

(Bertus gaat zuchtend zitten.)

GERRIT: *(tegen Bertus)* Het gaat niet zo goed met jullie, niet?

BERTUS: Pff, ik hou niet van zo'n rare feestjes.

MAUD: Ge hebt geen idee waarom we samenkomen?

BERTUS: Ze is duidelijk iets van plan. Maar gewoonlijk ben ik de laatste die op de hoogte is. Ach, ze doet maar. *(heft zijn achterste op, laat een wind)*

GERRIT: Hebt ge soms last van uw sluitspier?

BERTUS: Ik ben nogal winderig, maar voor de rest...

GERRIT: Aha! Ik ken een fantastische meditatie waarbij alle chakra's worden gereinigd. Alle stof en afval en emotionele blokkades worden als het ware weggeblazen. Kom, ga hier even naast mij zitten en ge zult versted zijn als ge....

MAUD: Gerrit, hou er alstublieft mee op, Bertus is niet geïnteresseerd.

GERRIT: Hij heeft nog altijd niet geantwoord op mijn vorige vraag.

MAUD: Het is toch duidelijk. Judith is de baas van 't kot en ons Bertuske doet wat van hem wordt verlangd. Dat is altijd zo geweest.

BERTUS: Daar zegt ge zoiets; 'geweest'. Laat ons hopen.

MAUD: Wat wilt ge daar nu weer mee zeggen?

BERTUS: *(tegen Maud)* Curieuzeneuzemosterdpot.

MAUD: Pfff, flauw zene. *(drinkt van haar glas)*

BERTUS: Zal ik een muziekske opzetten?

GERRIT: Oh ja, hebt ge nog iets van de sixties?

(Ze gaan naar de stereo-installatie, ze bekijken enkele cd's.)

Yes! Hier, zet dit maar op! (The Troggs, Wild Thing)

(Bertus doet dit, Bertus en Gerrit dansen op de muziek.)

Pleasant!

BERTUS: Ja, plezant.

GERRIT: Kom Maud, doet ge niet mee?

MAUD: Wacht. *(drinkt de whisky in één teug leeg)* Ach, waarom ook niet...

(Ze dansen. Judith komt binnen met thee en koffie, Bertus terug in de zetel.)

JUDITH: *(tegen Bertus)* Het is nu niet het moment. *(zet de cd af)* Ik heb je al gezegd dat we zo de bel niet kunnen horen.

MAUD: Wie komt er nog?

JUDITH: Marjan en Thelma. *(geeft de thee aan Gerrit)*

GERRIT: Dank u.

MAUD: Marjan... dan zal ik maar eens goed doordrinken, dan sta ik wat scherper.

JUDITH: Maar Thelma kwam wat later, ze moest eerst nog naar de gynaecoloog. Hopelijk heeft ze nieuws.

MAUD: Ge bedoelt dat ze eindelijk zwanger is?

JUDITH: Dat hopen we toch. Dan word ik misschien eindelijk eens tante.

GERRIT: Tante Judith en nonkel Bertus, klinkt wel grappig.

BERTUS: *(tegen Judith)* Tante Judith, daar gaat veel volk naar komen kijken. Ge hebt nooit kinderen gewild en ge kunt ze niet uitstaan.

JUDITH: *(zet de koffie bruusk neer)* Als ze van mijn zus zijn wel.

BERTUS: *(staat kreunend recht, pijnlijke grimas. Tegen Judith)* Fuck you. *(gaat naar de keuken)*

(Iedereen is even sprakeloos.)

JUDITH: *(ongemakkelijk)* Heb ik dat nu goed gehoord?

GERRIT: Het was een welgemeende 'fuck you'.

JUDITH: Ik snap het niet, dat heeft hij nog nooit tegen mij gezegd.

MAUD: Hij zal een goede reden hebben, Bertus zegt nooit zomaar iets. *(schenkt zich een whisky in)*

GERRIT: Dat denk ik ook, het is een 'fuck you' met diepere inhoud.

(Judith pakt het glas van Maud en drinkt het uit. Maud vult haar glas opnieuw.)

JUDITH: *(heel zenuwachtig, tegen Maud)* Het is onbegrijpelijk, zo ken ik hem niet. *(tegen zichzelf)* Zou die iets door hebben?

MAUD: Wat door hebben?

JUDITH: *(betrapt)* Wel.. ik bedoel dat hij... niets laat maar, het is niet belangrijk.

GERRIT: Waarom staat ge dan stijf van de stress?

JUDITH: (*gestrest*) Maar nee, ik heb geen stress, helemaal niet, waarom zou ik?

(*drinkt snel nog een glas whisky*) Maud, vindt gij dat ik stress heb?

MAUD: Da's toch duidelijk.

(*Judith drinkt nogmaals.*)

GERRIT: Hydratatie is belangrijk, ja. (*schenkt water in*) Maar dan drinkt ge beter water, hier drink uit.

JUDITH: Nee, drink het zelf uit, moeial!

GERRIT: (*drinkt het glas zelf uit*) Ik zie pure angst. Ik zal u wat technieken bijbrengen om die angst te onderdrukken.

JUDITH: (*tegen Gerrit*) Wilt ge mij nu eens eindelijk met rust laten? En stop met uw idiote commentaar. Ge verbrodt heel mijn feestje.

GERRIT: De waarheid doet even pijn, da's waar, maar leven in een leugen, dat blijft zeer doen.

MAUD: Ik had nooit kunnen denken dat ik dit zou doen... (*rommelt in haar handtas, daarna tegen Gerrit*) Hier, 50 euro. En laat ons nu alleen, ga Bertus maar wat lastigvallen.

GERRIT: (*lacht*) Dank u, nu ben ik echt blut! (*af naar de keuken*)

(*Maud gaat naast Judith zitten.*)

MAUD: Luister Judith, ik weet dat ge geen hoge dunk hebt van mij maar...

JUDITH: Dat is niet waar, ge zijt nog altijd mijn beste vriendin.

MAUD: Ha ja, omdat gij zogezegd intelligenter bent dan ik, en daardoor voelt ge u wat beter en belangrijker.

JUDITH: Maar zo ben ik toch niet..

MAUD: Zo zijt ge wel. Geef het gewoon toe.

JUDITH: Een klein beetje misschien.

MAUD: Judith, ik heb u allang door. Bij alles wat ge doet, hebt ge altijd een heimelijke bijbedoeling, een dubbele agenda. Ge doet nooit zomaar iets, zoals ook dit feestje.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

